

Lá Cờ, Quốc Gia và Giáo Hội

Về mặt giá trị tinh thần, lý tưởng quốc gia luôn luôn được đặt ở một vị trí cao nhất, cao hơn lý tưởng tôn giáo. Vì thế mà lời nói của một vị lãnh tụ tôn giáo trong nước - đức hồng y Phạm Minh Mẫn - , vì nó đi trái với lương tâm của người công dân, đã gây bất mãn cho nhiều người, kể cả một số giáo sĩ cấp dưới lẫn những con chiên vốn dĩ vẫn vâng lời, vốn dĩ luôn luôn chấp thủ, nghe theo lời chỉ bảo của người lãnh đạo giáo hội.

Con người là công dân một nước trước khi là con chiên trong một giáo hội. Đối với bất cứ ai đủ sáng suốt để nhận thức những giá trị xã hội căn bản, khái niệm quốc gia là khái niệm cao nhất, sau đó mới tới những khái niệm liên quan đến bản thân như gia đình – ông bà cha mẹ - và cá nhân. Theo thứ tự đó thì tình yêu dành cho tổ quốc đi trước, sau mới đến tình yêu dành cho cha mẹ anh em, vợ chồng con cái, bạn bè thân thuộc. Nói như thế thì tình yêu dành cho tôn giáo (Chúa, Đức Phật, v...v...) đứng ở vị trí nào trong ngôi thứ ấy? Theo chúng ta hiểu thì loại tình yêu này liên quan đến đức tin của cá nhân, nó tùy thuộc vào độ mãnh liệt của lòng tin và vị trí của nó do cá nhân định đoạt. Có người đặt tôn giáo trước gia đình (ông bà cha mẹ) có người đặt sau. Nhưng dù sao thì cũng không thể coi tôn giáo trên cả dân tộc đất nước, nòi giống tổ tiên, - mặc dù tôn giáo có thể có ảnh hưởng liên quốc gia và giá trị của nó vượt khỏi biên giới của một nước.

Vì thế mà lời chỉ bảo mới đây của đức hồng y Phạm Minh Mẫn về lá cờ Vàng ba Sọc Đỏ đã gây phẫn nộ cho chúng ta, vì nó không liên quan gì đến đức tin, mà lại phạm đến lòng yêu nước, yêu dân tộc Việt Nam của chúng ta. Đức hồng y Phạm Minh Mẫn dư biết rằng trước khi là người công giáo thì chúng ta là người Việt Nam yêu nước, tha thiết với lá cờ vàng ba sọc đỏ thân thương. Hơn tất cả những lá cờ khác trên thế giới, lá cờ vàng có một giá trị siêu đẳng. Người Pháp kính trọng lá cờ Pháp, người Mỹ kính trọng lá cờ Hoa Kỳ, người Úc kính trọng lá cờ Úc, v.. v.. và người Việt - kể cả một số đồng ở trong nước – kính trọng lá cờ Vàng là lẽ dĩ nhiên, nhưng nếu những dân tộc kia trọng lá cờ của họ một thì người Việt chúng ta trọng lá cờ Vàng của chúng ta hai ba. Lý do là vì đối với chúng ta, lá cờ Vàng không chỉ tiêu biểu cho đất nước dân tộc mà nó còn tiêu biểu cho lý tưởng tự do dân chủ, cho lòng yêu tha thiết công bình bác ái, cho quyết tâm nỗ lực đấu tranh giành lại hạnh phúc no ấm cho người dân Việt.

Chúng ta không nghĩ rằng đức hồng y Phạm Minh Mẫn không hiểu rằng động đến lá cờ Vàng là động đến một vấn đề tế nhị không nên. Trái lại ngài dư khôn ngoan và ngài cố ý đưa ra vấn đề này ra để tạo ra một cuộc tranh luận (controversy), để cho những con chiên của ngài có cơ hội bừng tỉnh, suy nghĩ lại, tìm hiểu xem đâu là chính đâu là tà và việc gì là việc phải làm. Ngài muốn ám chỉ ngược lại những lời ngài đã viết ra trong lá thư đó mà chúng ta không hay? Vì không có lý gì mà một lãnh tụ Công Giáo như ngài mà lại không hiểu giá trị và ý nghĩa của lá cờ vàng? Không có lý do gì mà ngài lại không biết rằng chủ thuyết Mác Xít là một chủ thuyết vô thần coi tôn giáo như là một chất độc gây tác hại cho tư tưởng Cộng sản? Vậy thì chẳng có lý do gì mà ngài lại vinh danh lá cờ đỏ sao vàng, lá cờ tiêu biểu cho sự tàn bạo, giết chóc đầy đọa, giam hãm tù đầy.

Nhưng dù cho rằng nghĩ như vậy là sai, là ngớ ngẩn thì kết quả của lời tuyên bố của đức hồng y Phạm Minh Mẫn cũng đã có lợi cho chúng ta, những người Việt yêu nước, vì nó đã gây ra một tác dụng trái ngược (reverse effect). Những người trẻ Việt Nam đi tham dự Đại Hội Thanh Niên Công Giáo Thế Giới tại Sydney đã chỉ giương cao hàng năm bảy trăm ngọn cờ vàng ba sọc đỏ một cách ngạo nghễ để cho cả thế giới thấy – chưa kể đến hình ảnh Đức Giáo Hoàng choàng trên vai lá cờ Vàng sau khi ngài ban phép lành cho nó -. Không thấy bóng dáng một ngọn cờ đỏ sao vàng nào cả, thế là thế nào? Điều này cũng dễ hiểu. Không phải rằng giới trẻ Công Giáo đã không nghe lời vị lãnh tụ của giáo hội. Trái lại họ đã hiểu ngầm lời nói của ngài, họ đã tuân thủ đúng lời nói ngầm đó. Vì ý ngài muốn nói chính là “Thanh niên công giáo hãy đoàn kết lại dưới ngọn cờ của chính nghĩa, ngọn cờ vàng ba sọc đỏ, tiêu biểu cho cuộc đấu tranh mà giáo hội đã và vẫn đang mong đợi.” Ngài muốn nhắc nhở giới trẻ ở trong và ngoài nước rằng hãy ý thức rằng nhiệm vụ của mình trong giai

đoạn này là nắm chặt tay nhau, không để cho cái ý thức hệ vô luân đầu độc. Không để bị dụ, bị tẩy não bởi những lời đường mật bịp bợm giả dối của Đảng và nhà nước Cộng Sản. Không mù quáng tin vào những giá trị Xã Hội Chủ Nghĩa sai lầm. Hãy đoàn kết dưới ngọn cờ vàng vì ngọn cờ vàng là ngọn cờ soi sáng con đường cho những bạn trẻ bước đi, tiến lên và làm oai hùng sứ mạng giải cứu dân tộc.

Đức hồng y Phạm Minh Mẫn đã nhận thức rõ ràng vai trò của giới trẻ trong giai đoạn lịch sử hiện nay của đất nước. Ngài không hề thiếu sáng suốt vì lý do già yếu, sức khỏe sa sút, hay bệnh tật như người ta lầm tưởng. Ngài không u muội để bị phỉnh gạt bởi cái chính thể Cộng Sản phi nhân. Và không có lý do nào mà ngài lại đi làm công cụ cho cái chế độ đó. Có người nêu lên giả thuyết rằng ngài bị làm áp lực, ngài bị ép, và vì sợ mà đã phải tuyên bố những lời có lợi cho nhà nước Cộng Sản. Chúng ta không thể nghĩ thế vì rõ ràng lời tuyên bố của ngài, cuối cùng, chỉ có lợi cho chúng ta. Lá thư của ngài đã đoàn kết chúng ta lại, đã thúc giục chúng ta giương cao hơn lên ngọn cờ đấu tranh, tỏ rõ hơn ý chí kiên hùng của dân tộc Việt Nam, ý chí bất khuất trước mọi chế độ áp bức bạo tàn, tỏ rõ nguyện ước sẵn sàng hy sinh để giành lại lý tưởng quốc gia tự do dân chủ hoà bình hạnh phúc ấm no cho tất cả mọi người.

Như thế chúng ta phải cảm ơn đức hồng y Phạm Minh Mẫn đã giúp chúng ta có cơ hội:

1. Cho bọn Cộng Sản Hà Nội thấy rằng chính lá cờ vàng là lá cờ đang đi tiên phong trong cuộc đấu tranh lật đổ chính thể phi nhân của chúng
2. Cho toàn thế giới thấy ý nghĩa cao cả của lá cờ vàng của chúng ta, lá cờ tượng trưng cho tự do, dân chủ, hạnh phúc, công bình, bác ái.
3. Cho cả toàn dân Việt thấy rằng người trẻ Việt Nam đang mang tinh thần bất khuất của cha ông, của giòng giống Lạc Hồng, đang oai hùng nêu cao ngọn cờ đấu tranh cho tự do dân chủ, cho công bình bác ái, cho hạnh phúc của toàn dân. Thanh niên Việt Nam đang lớp lớp đứng lên phất ngọn cờ đi tiên phong trong cuộc cách mạng của thời đại hòa bình, cách mạng chính trị, xã hội, và giáo dục để đưa nước ta đến tiến bộ, mang lại hạnh phúc cho toàn dân, xóa tan những bất công, thối nát, và bất bình đẳng.
4. Cho người người thấy rằng đã đến lúc phải sáng suốt nhận định đâu là chính nghĩa, đâu là lẽ phải, đâu là lý tưởng của dân tộc Việt. Đã bao năm chúng ta đã bị mê hoặc bởi tà thuyết, bởi lời tuyên truyền thâm độc, chúng ta đã bị phỉnh gạt bởi những kẻ lợi dụng lòng tin của chúng ta vào những giá trị cao đẹp như độc lập - tự do - hòa bình để cho chúng ta ăn bánh vẽ, đưa chúng ta vào đường cùng. Chúng ta đã đấu tranh giải cấp để nay lại làm nô lệ cho một giai cấp mới, giai cấp tư bản đỏ. Chúng ta đã làm cách mạng giành độc lập tự do để nay lại làm nô lệ cho bọn thực dân mới, chúng lại đô hộ chúng ta qua phương diện kinh tế. Chúng ta đấu tranh để xóa bỏ bóc lột để nay lại bị bóc lột một cách tinh vi bởi giai cấp tư bản quốc tế. Nay là lúc phải dấy lên một cuộc cách mạng để dành quyền làm con người, quyền làm chủ bản thân mình, quyền được sống hạnh phúc, quyền được thực hiện những giấc mơ của từng cá nhân.

Hoan hô những người trẻ anh hùng, mang tinh thần bất khuất của tổ tiên ta, sẵn sàng hy sinh để lập lại trật tự nơi nước nhà! Hoan hô các anh chị đã giương cao ngọn cờ đấu tranh, đi tiên phong trong cuộc cách mạng mới của thời đại! Các anh chị sẽ viết nên lịch sử, các anh chị sẽ đi vào lịch sử qua những gương hy sinh và lòng can đảm vô bờ! Hoan Hô sự hy sinh và lòng dũng cảm của giới trẻ, lớp 1 người của thời đại! Hoan Hô, Hoan Hô!

*Hương Dương txđ
Viết mừng Đại Hội Thanh Niên Công Giáo ở Sydney 2008
Tháng Bảy Năm 2008*